

РЕШЕНИЕ

№ 1773

гр. Варна, 28.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 27 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивелина Христова - Желева

при участието на секретаря Силвия Ст. Генова
като разгледа докладваното от Ивелина Христова - Желева Административно наказателно дело № 20223110204914 по описа за 2022 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на А. И. А., ЕГН *****, с пост.адрес: гр. Варна, ул.**** №15 против Наказателно постановление № 674080-F675503/07.11.2022г. на директора на Дирекция „Обслужване” в ТД на НАП-Варна, с което му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. на основание чл.264, ал.1 от ЗКПО вр. чл.261, ал.1 от ЗКПО.

С жалбата се иска отмяна на НП като се сочи, че в конкретния случай административно - наказващият орган не е взел предвид всички обстоятелства и факти по случая и е издал незаконосъобразен административен акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява от процесуален представител. По делото е постъпило писмено становище, с което се иска отмяната на НП, като се навеждат доводи за приложение на чл.28 от ЗАНН.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт Н., която оспорва жалбата и моли съда да потвърди НП като законосъобразно. Изразява становище, че не са налице предпоставките на чл.28 от

ЗАНН. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 27.07.2022г. в ТД на НАП-Варна от св.М. П., работеща на длъжност инспектор по приходите, била извършила проверка в регистъра на подадените данъчни декларации по чл.92 от ЗКПО . При извършена проверка било установено, че „БАРБЪР7 МАНЕКЕНА“ ЕООД с ЕИК по Булстат : 206524022 , с представляващ жалбоподателя А. А. не е подало данъчна декларация по чл.92, ал.2 от ЗКПО за 2021г. в териториалната дирекция на НАП по данъчна регистрация на дружеството- ТД на НАП-Варна, в законоустановения срок по чл.92, ал.2 от ЗКПО, до 30.06.2020г.. Декларацията била подадена на 08.07.2022г. с вх.№ 0300И1137996/08.07.2022г.

За това нарушение, на 12.09.2022г., св. М.П. съставила срещу жалбоподателя А. АУАН № F675503. Същият му бил предявен и връчен лично на 30.09.2022г. Срещу АУАН, в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, са постъпили писмени възражения, които наказващият орган е приел за неоснователни и е издал обжалваното наказателно постановление.

На 07.11.2022 г. директора на Дирекция „Обслужване” при ТД на НАП-Варна издал НП № 674080-F675503/07.11.2022г., от съдържанието на което е видно, че наказващият орган изцяло е възприел описаната в акта за установяване на административно нарушение фактическа обстановка. Приемайки, че е извършено административно нарушение по чл.92, ал.1 от ЗКПО, той е дал идентична правна квалификация с посочената в АУАН и приел, че е осъществен състава на чл. 264, ал.1 вр. чл.261, ал.1 вр.чл.92, ал.1 от ЗКПО, като посочил, че приема възраженията на въззивника за неоснователни. НП било връчено на 14.11.2022г. на жалбоподателя срещу обратна разписка.

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава от събраните по делото доказателства, а именно писмените доказателства - преписката по АНП, вкл.АУАН, справки от регистрите на ТД на НАП, справка-декларация по чл.92 от ЗКПО, покани, обратни разписки и известия за доставяне, и др.които съдът кредитира изцяло като достоверни и непротиворечиви..

Като непротиворечиви, конкретни и логични, съдът кредитира показанията на св.М. П., депозирани в с.з.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление

относно законосъобразността му, обосноваността му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок /на 24.11.2022. / от надлежна страна – ФЛ спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 147-дневен срок от връчване на НП, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган- директора на Дирекция „Обслужване” при ТД на НАП-Варна, съгласно заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г. на Изпълнителния директор на НАП. АУАН също е съставен от компетентно лице- инспектор по приходите в ТД на НАП –гр.Варна.

АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по чл.34,ал.1 и 3 от ЗАНН.

Въпреки горното, в конкретния случай, при цялостна проверка на НП, съдът намира, че в хода на АНП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, каквито възражения не са направени в жалбата на въззивника.

На първо място, в обстоятелствената част на НП, а и в АУАН не се визират действия на жалбоподателят, в качеството му на представляващ на дружеството, а се сочи само, че той има такова качество. Посочено е, че „БАРБЪР7 МАНЕКЕНА“ ЕООД с ЕИК по Булстат : 206524022 като данъчно задължено лице, което се облага с корпоративен данък не е изпълнило задължението си да подаде ГДД по чл.92, ал.1 от ЗКПО в законоустановения срок по чл.92, ал.2 от ЗКПО, удължен до 30.06.2020г.

Видно от АУАН и НП, следва да се **предположи**, че отговорността на жалбоподателят е ангажирана в качеството му на представляващ /макар в АУАН и НП да е вписано само представляващ, видно от справка в Търговския регистър общодостъпен за всички е видно, че А. е управител на дружеството/ на „БАРБЪР7 МАНЕКЕНА“ ЕООД с ЕИК по Булстат : 206524022 за това, че дружеството не е подало ГДД в законоустановения срок, както и че е осъществен състава на чл.264, ал.1 от ЗКПО вр. чл.261, ал.1 от ЗКПО.

Съгласно разпоредбата на чл. 92, ал.1 от ЗКПО, данъчно задължените лица, които се облагат с корпоративен данък, подават годишна данъчна декларация по образец за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък. Съгласно разпоредбата на чл.92, ал.2 ЗКПО годишната данъчна декларация се подава в срок от 1 март до 30 юни на следващата година в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице. Следователно задължението за подаване на ГДД е за данъчно задължени лица, като в случая данъчно

задълженото лице, съгласно нормата на чл.2, ал.1, т.1 от ЗКПО е ЮЛ „БАРБЪР7 МАНЕКЕНА“ ЕООД. Безспорно по делото е установено, че не е спазен срокът за подаване на декларация от чл.92, ал.2 от ЗКПО, т.е. допуснато е визираното нарушение. Неизпълнението на задължението по чл. 92, ал.2 от ЗКПО може да доведе до осъществяване на състава на две административни нарушения – по чл. 261, ал.1 от ЗКПО и по чл. 264, ал.1 от ЗКПО. В първия случай, субект на нарушението е данъчно задълженото лице – в случая това следва да е дружеството, а във втория случай, субект на нарушение е представляващият данъчно задълженото лице, но нарушението не се изразява в неподаване на декларация, а в това, че управител, ликвидатор/синдик или лице, изпълнявало длъжността ликвидатор/синдик, с действие или бездействие е допуснал нарушение, посочено в чл. 261, 262 или 263. Тоест, разпоредбата на чл.264, ал.1 от ЗКПО въвежда самостоятелен състав на административно нарушение, респективно две самостоятелни форми на изпълнителното деяние. Както в АУАН, така и в НП не са посочени никакви факти, относими към състава на чл.264, ал.1 от ЗКПО. В случая, описанието на нарушението съответства на разпоредбата на чл. 261 от ЗКПО, при което отговорността е за данъчно задълженото лице, т.е. на дружеството. Такава препратка е направена в АУАН и НП, доколкото е посочена привръзка с чл.261, ал.1 от ЗКПО. В самия АУАН и НП нарушението е квалифицирано като такова във вр. чл.92, ал.1 от ЗКПО, субект на което може да е само данъчно-задълженото лице. Както в АУАН, така и в НП не са посочени никакви факти, които да обосновават състава на чл. 264, ал.1 от ЗКПО. Вярно е че нарушителят се защитава срещу фактите, но посочените такива в АУАН и НП недвусмислено сочат на нарушение по чл.92, ал.2 от ЗКПО, а не по чл.264, ал.1 от ЗКПО. Налице е несъответствие между посочените в АУАН и НП съставомерни факти, описанието на нарушението от правна страна и приложената санкционна норма по чл.264, ал.1 от ЗКПО. В този смисъл е константната практика на Административен съд-Варна- Решение по КАНД № 1350/ 20.07.2015г. , Решение по КАНД №541/2014г., Решение по КАНД №522/2015г., Решение по КАНД №3075/2015г., Решение по КАНД №950/2016г., Решение по КНАХД № 1755/16г., Решение по КНАХД №3359 /2017 г., Решение по КНАХД № 1554/2018 г., Решение КНАХД № 1373 / 2021 г. и много други.

Недопустимо е да е налице несъответствие между описанието на нарушението от фактическа и правна страна, тъй като горното съществено ограничава правото на защита на нарушителя, което е видно и от жалбата срещу НП. Недопустимо е факти, касаещи съставомерните признаци на нарушението да се установяват едва в с.з., тъй като същите следва императивно да присъстват в НП.

Чл.264 от ЗКПО ангажира отговорността на представляващия дружеството, като физическо лице, което води до необходимост от доказване на субективния елемент на нарушението, а именно, че същото е извършено виновно. Такива доказателства не са ангажирани от АНО, нито по преписката нито в с.з.

На следващо място нито в АУАН, нито в НП е посочена конкретна дата на нарушението, задължителен реквизит на посочените два акта. Посочено е че ЗЛ не е изпълнило задължението си да подаде ГДД в законоустановения срок по чл.92, ал.2 от ЗКПО, до 30.06.2020г. Не е посочено изрично коя дата АНО е приел за такава на извършване на нарушението – първата такава от която лицето е в забава /01.07.2020г./ или на 08.07.20г., когато е подадена ГДД или пък 27.07.20г. - посочена в НП като датата, на която е установено. Административно-наказателното производство е формален процес поради въведените със закона изисквания за форма, съдържание и процедура за издаваните актове и наказателни постановления, като само редовно съставените и връчени такива имат доказателствена стойност и могат да са основание за налагане на административно наказание. Тук следва да се посочи, че съдебната практика по отношение на тези задължителни реквизити, в случай като процесния е последователна, че винаги непосочването им представлява съществено процесуално нарушение от категорията на тези, които водят до безусловна отмяна на НП. В този смисъл са Решение по КНАХД № 2075 на АдмС-Варна за 2011г; Решение по КНАХД №3344 на АдмС-Варна по описа на съда за 2016г., Решение по КАНД № 2946/2014 г. на АдмС-Варна, Решение по КАНД № 370/2017 г. на АдмС-Варна, Решение по КАНД № 1915/2017г. на АдмС-Варна и много други.

С АУАН и НП се повдига и поддържа обвинението в административнонаказателното производство и в обстоятелствената и диспозитивната им част не трябва да остава съмнение за волята на наказващия орган досежно извършеното нарушение, кога е извършено, от кого и извършено и извършено ли е виновно то.

По изложените съображения, съдът намира, че издаденото наказателно постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Поради горното и съдът намира, че не следва да излага аргументи във връзка с наведените доводи в жалбата за неправилно приложение на материалния закон и относно приложимостта на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

С оглед направеното искане от страните за присъждане на разноси по делото, съдът установи от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Нормата е процесуална и е приложима от

23.12.202 г. Съдът се произнася по разносните сторени по делото, което разглежда, когато страните са поискали това.

Разпоредбата на чл. 63д, ал.4 от ЗАНН предвижда, че в полза на учредението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Нормата на чл. 143, ал.1 от ЗАНН сочи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разносните по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. В разпоредбата на чл. 144 от АПК се сочи, че за неуредените в този дял въпроси се прилага Гражданският процесуален кодекс.

В случая от процесуален представител на наказващия орган е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Едновременно с това е направено искане за присъждане на такива разноски в минимален размер спрямо насрещната страна, при отчитане на фактическата и правна сложност на случая. Искането за присъждане на разноски от страна на процесуалния представител на наказващия орган е направено своевременно. Същото обаче предвид изхода на спора /НП следва да бъде отменено/, по арг. на противното на чл.78, ал. 8 от ГПК, вр. чл.144 от АПК, е неоснователно и се отхвърля от съда.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2, т.1 вр.1 и чл.63д, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 674080-F675503/07.11.2022г. на директора на Дирекция „Обслужване” в ТД на НАП-Варна, с което на А. И. А., ЕГН *****, с пост.адрес: гр. Варна, ул.“****“ №15 е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. на основание чл.264, ал.1 от ЗКПО вр. чл.261, ал.1 от ЗКПО. . .

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд- Варна в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____